

EKELÖF, CARL ULRIC

**Ode vid Gustaf III:s död. Af C.U. Ekelöf.
Stockholm, tryckt hos Anders Jacobsson
Nordström, 1792.**

Stockholm
1792

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Vitt. Sr.
Pis. Hyl
p (Chm)
Aust. III
6

Ex A.

E

//

EX.A

ODE

VID

GUSTAF III:^S DÖD.

AF

C. U. EKELÖF.

STOCKHOLM,

Tryckt hos *Anders Jacobsen Nordström*, 1792.

21
1792

1125 *Eggen*

5v. Saml.
Vitt. Sv.
Vers. Kgl.
(Bv.)
Gust. III
1700-1829
1792

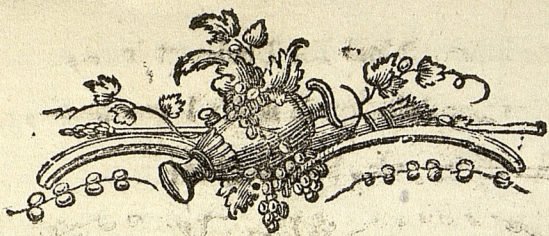
CLASIFICACION DE LOS

LIBROS

STOCKHOLM

Tipografía de la Real Academia de Ciencias, 1802.

Han Föll, den Cedern lik, som tufen åskor trotfat,
Och stått! — men lömsk en orm den dolda roten lossat;

Han föll! O, blygd! O, Fosterland!

Den ormen i Dit sköt (jag fagnar) allstrad blifvit.

I Tigrars öknar ej et mord mer grymt bedrifvit,

Än nu vid Mälarns lugna strand!

Kring jordens Throner se -- hvar finnes Gustafs Like

I hjeltmod, i dygd, i kärlek för Sit Rike?

Och du, o, ömma mänsklighet!

Din skatt Hans hjerta var. Hur villigt, at förlåta!

Den lätt af tårar rörs, som sjelf har lärt at gråta,

Och Kung sig mänska vara vet.

I trenne luftra, Prins! Du Diademets burit,
Som Nordens Salomon få skilda lagrar skurit,
 Än Hjelte, vis, Medborgare,
Än ibland Snillen Störst Du, Sång-Gudinnors skara
Från Tiberns stränder fört — Dit minne de bevara,
 Och nu Dig refa Altare.

En blick jag kasta må ner i den tid tillbaka,
Då ung på Thron Du steg -- Hvad stormar den ej skaka!
 Hvad tvedrägt, våld och tyranni!
Likt de af åkans blixst til grus förstörde Städer:
Man på ruiner blott, med ryslig fruktan träder,
 At äfven der nedstörtad bli.

Så Sverige, Store Kung! uppå den fälla dagen,
Då Spiran af Din hand, som af en Gud blef tagen;
 Men alt, alt fick et annat skick.
Du kom, Dit Fosterland sin ära återgifver.
Så Solen frost och is ur frusna jorden drifver
 I vårens Guda blick.

Man fer et famlat folk hvarannan handen räcka

De fegele krönte skepp fig up ur hafvet fräcka

Til Grannars fkräck och vårt försvär

Man Härar ökas fer och lifvad Handeln blifver

En ömnicare fkörd den tyngda marken gifver

Och Sverige up ur ftoftet far.

Til segrar Äran snart fin Son, fin Gunfiling kallar,

Han kommer drar Sit fvär, och blodig vägen fvallar,

Alt döden vid Hans blick förtär.

Der faror ryta mäst är Han Soldatens like,

Förgäter Son, Gemål och minnes blott Sit Rike,

Och at Han Wafas Ätling är.

J Hjeltar Svenske Män, fom vid Hans fida föllen

Och Edra fvär ännu i böljans afgrund höllen

Med Hans fkal dyrkas Edra namn.

Må Edra välnader Hans fbugga göra möte,

Och föra Honom opp i Sina Fäders fköte,

J Carlars och Gustavers famn.

Hvad dröm mig därar nu, at Själens plågor föra,
Mig tyckes än Hans röst från Thron i Gefle höra

Sit folk Han fista gången fer - - -

Den fista --- vet det ej --- men med det rödda hjerta,
Som afsked väcka plär; men med en moders smärta

Då fina barn hon öfverger.

Och der, just der Han fökt, at alla hjertan vinna
Der svärdet flipat är, der Titi blod at rinna. ---

— Mot Gustaf Titus: hvad var han?

Odödlige Monarck! när lefvat har Din like?

Nej! ödet tvekar än, om nånsin åt et Rike

En enda gång den födas kan.

Som under rofens skygd den falska orm sig döljer:

Förfätet lagrar frör, och mordiskt Honom följer,

— (Så grusligt jag ej nämna bort) - - -

Då du, o, Efterverld! Hans stoft med tårar väter,

At dock - - - mit Fosterland! - - - at evigt Du förgäter,

Det han var Svensk, som detta gjort.

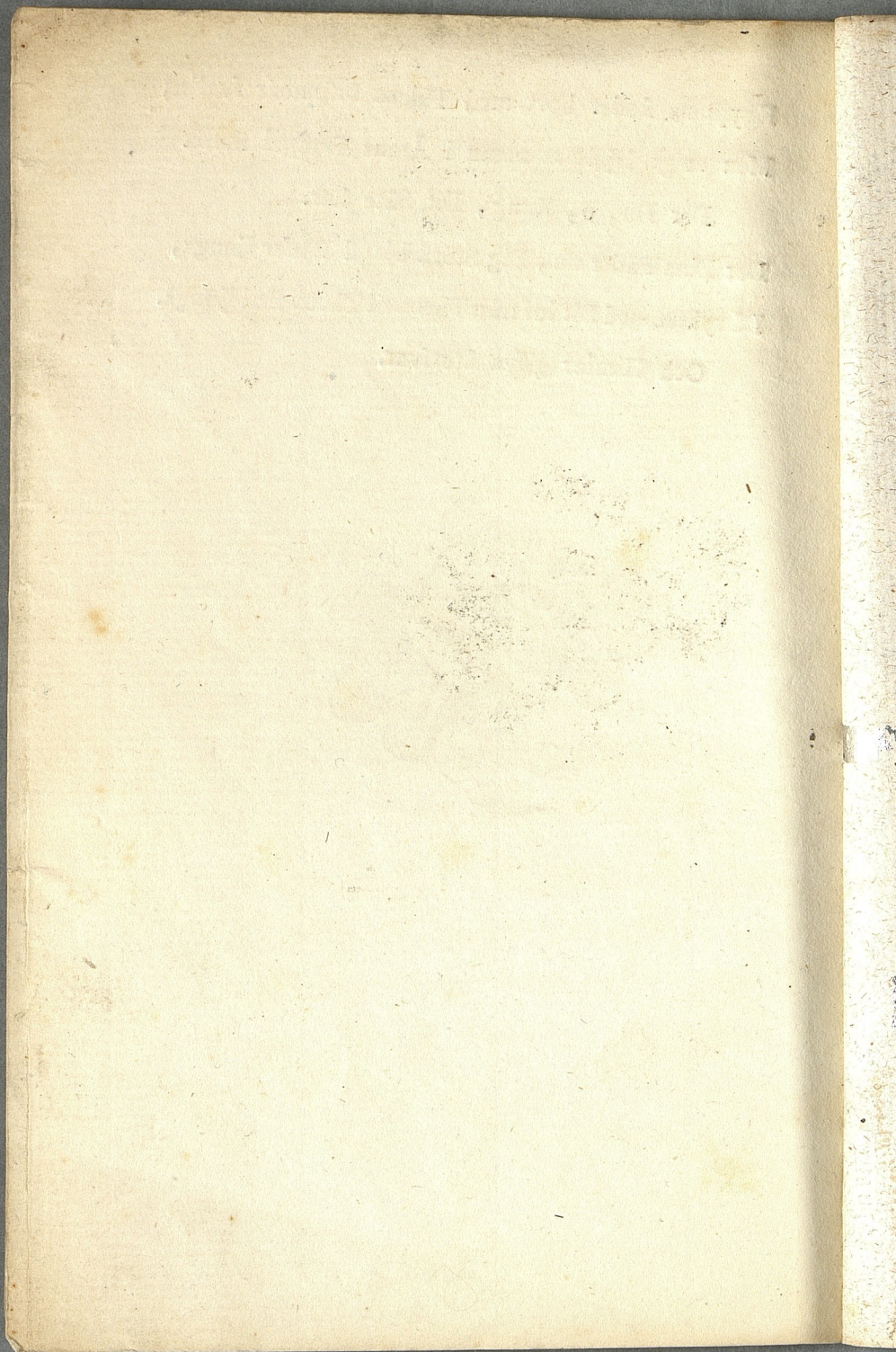
Egyptens stoder bort med Tidens strömmar svalla;
Men evigt Hjeltars namn i Årans Tempel skalla

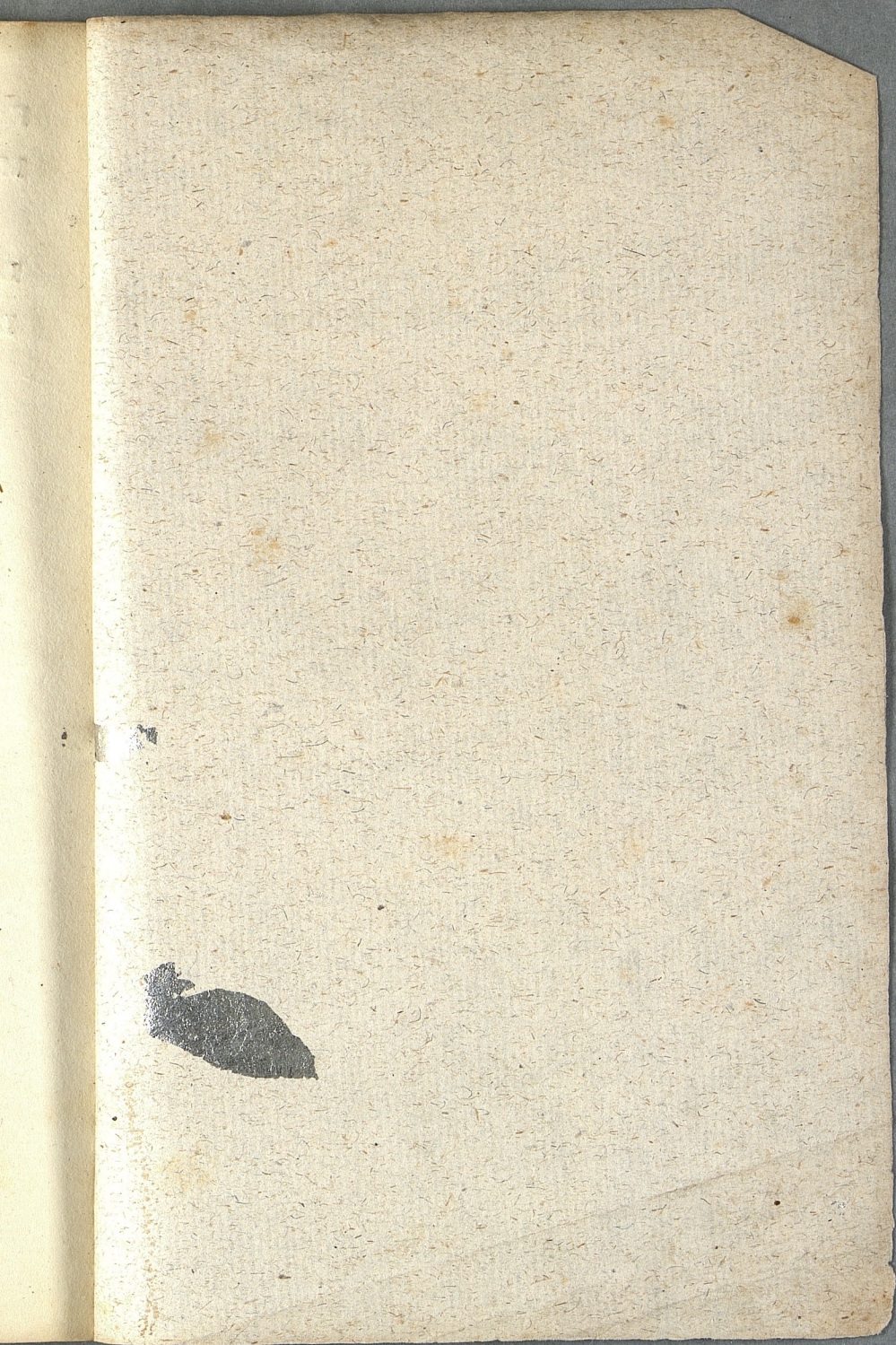
Der Du, o, Kung, Dit Säte har.

Der Dina Fäder nu, Dig Störst bland Wafar sjunga,
Då ryktet med Dit lof från Thron til Thron skal ljunga.

Och Himlar gifva återfvar.

www.books2ebooks.eu